Dosarul nr. 2i-976-1/23 (2-23178441-12-2i-12112024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele legii

28 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Central
În componența completului:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guțan Vitalie
grefierul Boclinca Gabriela

examinând în ședință publică cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Dincomex” în persoana pârâților Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy,

A CONSTATAT:

La data de 13.12.2023, ÎS ”Calea Ferată din Moldova” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Dincomex”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 decembrie 2023, a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de ÎS ”Calea Ferată din Moldova” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL ”Dincomex”; s-a instituit perioada de observație asupra debitorului SRL ”Dincomex”; s-a numit în calitate de administrator provizoriu - administratorul autorizat Druguș Zinaida, deținătoarea autorizației nr. 100 din 14.01.2015 eliberate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13.03.2024, s-a admis cererea introductivă și s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Dincomex”, IDNO 1007600006202, cu sediul în mun. Chișinău, str. Miron Costin, 14, ap. (of.) 122, MD-2068, Republica Moldova; s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea debitorului SRL ”Dincomex”; s-a ridicat dreptul administratorului statutar – Shcherbakov Gennady de la administrarea SRL ”Dincomex”; s-a desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Dincomex”- Druguș Zinaida, deținătoarea autorizației nr. 100 din 14.01.2015 eliberate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

La data de 12.11.2024, lichidatorul SRL ”Dincomex”, Druguș Zinaida, a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Dincomex” în persoana pârâților Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy.

În motivarea cererii a indicat că, acţiunea respectivă este întemeiată pe temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a); b); c); f) şi h).

Potrivit prevederilor art. 248 (1), lit. a), instanţa de judecată poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor de conducere în cazul folosirii bunurilor în interes personal.

Din materialele cauzei este vădit, că creditorul ce a depus cererea introductivă, ÎS ”Calea Ferată din Moldova”, din data de 30.03.2016 dispune de o hotărâre definitivă cu dispozitivul încasării de la SRL ”Dincomex”, c/f 1007600006202 a datoriei în mărime de 7 261 798,16 lei (hotărârea nr. 2-3111/15) şi 3 772 149,13 lei (hotărârea nr. 2-314/17 din 01.10.2018), fapt confirmat prin titluri executorii.

La momentul intentării procesului de insolvabilitate, banii erau retraşi din contul debitorului şi lăsată datoria, astfel cauzând prejudicii altei persoane juridice (creditorului ÎS ”Calea Ferată din Moldova”).

În afara normei indicate şi art. 9 alin. (2) lit. l) CC RM stipulează, că drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii altei persoane.

În acest sens, persoana lezată într-un drept al său sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel (art. 19 alin. (1) CC).

Aşadar, atât Shcherbakov Gennady (administrator) şi Davitaya Georgy (asociat unic) au acţionat faţă de creditor în mod ilicit, cu vinovăţie, fapt dovedit prin hotărârea instanţei de fond privind încasarea datoriei şi sunt obligaţi să repare prejudiciul cauzat din cont propriu.

Din răspunsul nr.11-34/3/5703 din 02.04.2024, cunoaşte că pe numele SRL ”Dincomex” nu sunt înregistrate bunuri imobile cu drept de proprietate pe teritoriul RM.

Însă ASP, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport prin scrisoarea nr. 03/01-4757 din 17.04.2024, informează, că debitorul a deţinut în proprietate autovehicolul de model Dacia Logan, n/î CPU 129, care pe 27.02.2014 a fost înstrăinat către SRL ”Ivacom Service”.

În perioada înstrăinării unităţii de transport, contractul cu ÎS ”Calea Ferată din Moldova” era în derulare mai mult de trei ani, dar nu au binevoit să achite nici o sumă.

Acest fapt demonstrează folosirea surselor societăţii în alte scopuri decât cele legale.

Iar potrivit informaţiei de la Serviciul Vamal nr.28-07/4413 din 03.04.2024, SRL ”Dincomex” nu a înregistrat operaţiuni de import-export, or locaţiunea a 57 de vagoane a fost pentru aducerea din Azerbaidjan a combustibilului.

Şi în cazul desfăşurării unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului, în baza aceluiaşi articol, 248 alin. (1), lit. b) persoana vinovată poate fi atrasă la răspundere subsidiară.

Din ultimul bilanţ contabil eliberat de Agenţia Statistică, prezentat de Debitor, observă că întreprinderea nu dispune de careva bunuri, nu au fost îndreptate surse financiare pentru utilaje sau echipamente, dar banii primiţi de la creditor au fost folosiţi în alte interese decât cele ale întreprinderii administrate.

Rezultatele validării demonstrează creditori validaţi cu creanţe în mărime de 29 964 944,03 lei. În cazul când este demonstrată încălcarea lit. a), unde este demonstrată vinovăţia persoanelor răspunzătoare de întreprindere prin hotărâre judecătorească, se prezumă demonstrată şi încadrarea în prevederile alin. b) art. 248 al Legii insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012.

Nerespectarea prevederilor Legii contabilităţii, fapt demonstrat prin nedepunerea dărilor de seamă din anul 2013, precum şi dispariţia documentelor contabile şi de constituire la SRL ”Dincomex” se demonstrează prin faptul, că debitorul nu se află la adresa juridică indicată, nu recepţionează corespondenţa şi nu prezintă rapoartele financiare prevăzute de lege.

Aceste acţiuni sunt prevăzute în lit. e) art. 248 a Legii insolvabilităţii şi servesc temei direct de atragere la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcţii de răspundere.

Persoanele vizate au continuat activitatea până la intentarea procesului de insolvabilitate, la cererea creditorului, astfel acumulând datorii suplimentare.

La suma de 20 lei datorii faţă de Bugetul de Stat s-a acumulat penalitate de 132%, fapt demonstrat prin tabelul definitiv de validare a creanţelor.

Acţiunile menţionate sunt vizate în art. 248, lit. f) din lege şi le aparţin.

Un alt argument în susţinerea acţiunii este ignorarea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilităţii, prin nedepunerea cererii introductive în termen de 30 zile din momentul apariţiei situaţiei de imposibilitate a plăţii datoriilor.

ÎS ”Calea Ferată din Moldova” după ce a obţinut titlurile executorii cu dispozitivul încasării de la SRL ”Dincomex” a adtoriei, le-a transmis executorului judecătoresc spre executare forţată.

Executorul judecătoresc a aplicat sechestru pe contul bancar, fapt demonstrat prin încheierile anexate. Shcherbakov Gennady dispunea de dreptul de semnătură la Bancă. În cazul apariţiilor interdicţiilor de a efectua operaţiuni prin cont, Banca comunică.

Anume din această dată persoanele menţionate, cel târziu până pe 23.05.2017, erau obligate să depună cererea introductivă pentru a nu se supraîndatora, ignoranţa făcându-i răspunzători pentru fapte cu natură delictă.

Din art. 247 din Legea insolvabilităţii rezultă, că prevederile se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, ori pe parcursul ultimilor 24 luni anterioare intentării procesului. Din informaţia de la CÎS este dovedit, că asociatul unic este Davitaya Georgy, cu drept de a controla şi cere rapoartele financiare la diferite etape de activitate.

Shcherbakov Gennady în calitate de administrator avea obligaţia directă să se documenteze dacă banii au fost folosiţi după destinaţie şi a cunoscut că au fost folosiţi în alte scopuri, în acţiunile Davitaya Georgy şi Shcherbacov Gennady se întrunesc toate condiţiile generale ce angajează răspunderea civilă delictuală şi cumulativ cu acestea şi condiţiile speciale prevăzute de ar. 248 din Legea insolvabilităţii.

În temeiul celor relatate şi în baza probelor anexate, solicită lichidatorul Druguș Zinaida: Atragerea la răspundere subsidiară pe Davitaya Georgy , domiciliat în ***** *****, str. *****, ***** şi Shcherbacov Gennady domiciliat în ***** *****, str. *****,***** cu suma de 29 964 944 lei.

În ședința de judecată lichidatorul Druguș Zinaida a susținut integral acțiunea pe motivele de fapt și de drept expuse în cerere.

Pârâtul Davitaya Georgy în ședință nu s-a prezentat, fiind citat la adresa de domiciliu cunoscută, înștiințări restituite cu mențiunea ”nereclamat”. Totodată a fost citat și public (f.d. 73-74, 84-86, 94-96 și 97).

Pârâtul Shcherbakov Gennady în ședință la fel nu s-a prezentat, fiind citat la adresa de domiciliu cunoscută, înștiințări restituite cu mențiunea ”nereclamat”. Totodată a fost citat și public (f.d. 75-76, 87-88, 92-93 și 97).

În temeiul art. 2016 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa părților legal citate.

Audiind opinia lichidatorului și studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia că cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Dincomex” în persoana pârâților Shcherbacov Gennady și Davitaya Georgy este parțial întemeiată şi pasibilă de a fi admisă în această parte, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 - 240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigenţe privind studierea minuţioasă a situaţiei de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

Conform art. 26 alin. (1) – (4) Cod procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupunând organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, precum și instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului,

precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârşite de aceştia.

În context, instanța remarcă că, cererile de atragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, aplicabile prin prisma art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 130 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În speță, instanța a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13.03.2024, s-a admis spre examinare cererea introductivă înaintată ÎS ”Calea Ferată din Moldova” privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Dincomex”; s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL ”Dincomex” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL ”Dincomex”, fiind desemnat în calitate de lichidator al SRL ”Dincomex” – Druguș Zinaida, deținătorul autorizaţiei nr. 10 din 14 ianuarie 2015 (f.d. 6).

Din conținutul tabelului definitiv consolidat al creanțelor față de patrimoniul SRL ”Dincomex” se constată că au fost validați Serviciul Fiscal de Stat cu creanțe chirografare de rangul III de 20 lei și creanțe chirografare de rangul VI în cuantum de 26,41 lei; ÎS ”Calea Ferată din Moldova” cu creanțe chirografare de rangul V în cuantum de 13 928 304,83 și cu creanțe chirografare de rangul VI în cuantum de 16 035 692,79 lei (f.d. 7).

La 12.11.2024, lichidatorul SRL ”Dincomex”, Druguș Zinaida a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana pârâților Shcherbacov Gennady și Davitaya Georgy (f.d. 3-5).

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14;

i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

(4) În caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin.(1) este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolvabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolvabilitatea şi au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziţia lor la aceste decizii.

(5) Termenul de prescripţie pentru acţiunea prevăzută la alin.(1) este de 3 ani. Termenul începe să curgă de la data în care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat insolvabilitatea, dar nu mai târziu de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acţiunii prevăzute la alin.(1), instanţa de insolvabilitate se pronunţă prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Astfel, la judecarea cauzelor ce ţin de intentarea procesului de insolvabilitate, legea care stabileşte obligaţiile asociatului (fondatorului) este Legea insolvabilității, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăţilor de asigurări, fondurilor de investiţii, companiilor fiduciare, organizaţiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității, în cazul insolvabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Prin urmare, din analiza prevederilor art. 15 şi 248 din Legea insolvabilității, reiese că, în dependenţă de motivele apariţiei stării de insolvabilitate a debitorului, **fondatorul (asociatul)**, deși nu este expres menționat la art. 247, va purta răspundere subsidiară

solidară faţă de creditori sau la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de asociat (fondator).

Conform Extrasului din Registrului de stat al persoanelor juridice a Agenției Servicii Publice și a deciziei privind înregistrarea modificărilor, administrator al SRL ”Dincomex” din 11.09.2014 și până la intentarea procesului de insolvabilitate este Shcherbacov Gennady, iar asociat unic cu cota 100% din 05.03.2014 - Davitaya Georgy (f.d. 14, 23 și 37-49).

Astfel, deținerea de către Shcherbacov Gennady a calității de administrator și de către Davitaya Georgy a calității de unic asociat în ultimele 24 de luni anterioare intentării procesului, se asimilează persoanelor pasibile tragerii la răspundere subsidiară.

Deoarece cererile de tragere la răspundere subsidiară se examinează în procedură contencioasă, la examinarea acestora se aplică prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

După cum rezultă din cerere, lichidatorul invocă mai multe temeiuri de apariție a premiselor de antrenare a răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului și anume: lit. a), b), c), f) și h) alin. (1) art. 248 din Legea insolvabilității, adică folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14.

Potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil **să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea** prin una dintre acţiunile enumerate supra.

Din această prevedere legală rezultă că tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului nu operează în mod automat, ci urmează ca administratorul insolvabilităţii/lichidatorului să probeze, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, iar instanţa să constate acţiunile pârâților enumerate la lit. a) - i) care ar fi dus la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acţiuni anume lor.

Instanța de insolvabilitate remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate. Iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia ca apariţia stării de insolvabilitate să fie

actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

La fel, instanţa ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvenţa debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

Prin urmare, având în vedere că lichidatorul a invocat mai multe temeiuri de drept, instanța v-a aprecia în parte fiecare temei invocat de lichidator prin prisma probatoriului administrat.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. a) și b) a Legii insolvabilității – folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

La acest temei, lichidatorul a invocat că creditorul care a depus cererea introductivă (ÎS ”Calea Ferată din Moldova”) dispune din data de 30.03.2016 de o hotărâre definitivă de încasare de la SRL ”Dincomex” a datoriei în mărime de 7 261 798,16 lei (hotărârea nr. 2-3111/15) şi 3 772 149,13 lei (hotărârea nr. 2-314/17 din 01.10.2018), fapt confirmat prin titluri executorii, iar la momentul intentării procesului de insolvabilitate, banii erau retraşi din contul debitorului şi lăsată datoria, astfel cauzând prejudicii altei persoane juridice (creditorului ÎS ”Calea Ferată din Moldova”).

La fel a mai invocat că Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport, prin scrisoarea nr. 03/01-4757 din 17.04.2024, informează că debitorul a deţinut în proprietate autovehicolul de model Dacia Logan, n/î CPU 129, care pe 27.02.2014 a fost înstrăinat către SRL ”Ivacom Service”, iar în perioada înstrăinării unităţii de transport, contractul cu ÎS ”Calea Ferată din Moldova” era în derulare mai mult de trei ani, dar nu au binevoit să achite nici o sumă.

Tot aici a mai invocat și faptul că potrivit informaţiei de la Serviciul Vamal nr.28-07/4413 din 03.04.2024, SRL ”Dincomex” nu a înregistrat operaţiuni de import-export, or locaţiunea a 57 de vagoane a fost pentru aducerea din Azerbaidjan a combustibilului, iar din ultimul bilanţ contabil eliberat de Agenţia Statistică, prezentat de debitor, observă că întreprinderea nu dispune de careva bunuri, nu au fost îndreptate surse financiare pentru utilaje sau echipamente, dar banii primiţi de la creditor au fost folosiţi în alte interese decât cele ale întreprinderii administrate.

Analizând aceste circumstanțe de fapt invocate de către lichidator, instanța constată că faptele descrise nu justifică pe deplin aplicabilitatea la caz a temeiurilor pretinse (art. 248 alin. (1), lit. a) și b) a Legii insolvabilității).

Or, titlurile executorii nr. 2-3111/15 din 16.10.2025 şi nr. 2-314/17 din 01.10.2018, probează fără echivoc obligațiile de plată a debitorului SRL ”Dincomex” față de creditorul ÎS ”Calea Ferată din Moldova” (f.d. 8-9).

Mai mult ca atât, aceste titluri executorii au fost puse în executare, însă la 01.09.2023 și 05.09.2023, au fost restituite fără executare (f.d. 10-11).

În același timp, faptul că la data de 27.02.2014, automobilul deținut de SRL ”Dincomex” de model Dacia Logan, n/î CPU 129, a fost înstrăinat către SRL ”Ivacom Service” (f.d. 30-31), nu este în măsură a proba că au fost folosite bunurile debitorului în interes personal, sau că s-a desfăşurat o activitate comercială în interes personal sub acoperirea debitorului, deoarece titlurile executorii menționate mai sus au fost emise și puse în executare după momentul înstrăinării unității de transport.

Nu are relevanță la caz nici afirmația cum că, potrivit informaţiei de la Serviciul Vamal nr.28-07/4413 din 03.04.2024, SRL ”Dincomex” nu a înregistrat operaţiuni de import-export (f.d. 29), or locaţiunea a 57 de vagoane a fost pentru aducerea din Azerbaidjan a combustibilului, iar din ultimul bilanţ contabil eliberat de Agenţia Statistică, prezentat de debitor, observă că întreprinderea nu dispune de careva bunuri, nu au fost îndreptate surse financiare pentru utilaje sau echipamente, dar banii primiţi de la creditor au fost folosiţi în alte interese decât cele ale întreprinderii administrate.

În primul rând, lichidatorul nu a prezentat ultimul raport financiar prezentat la statistică pe care îl invocă, pentru a putea aprecia dacă dispune sau nu de careva bunuri, au fost sau nu îndreptate surse financiare pentru utilaje sau echipamente, pentru a putea concluziona că banii primiţi de la creditor au fost folosiţi în alte interese decât cele ale întreprinderii administrate.

Într-al doilea rând, nu a fost prezentat rulajul bancar pentru a putea concluziona câte resurse financiare și dacă au intrat acestea în contul debitorului.

Și în final, lichidatorul însăși indică că datoriile încasate prin titlurile executorii vizate supra, sunt pentru locațiunea a 57 vagoane, deci ÎS ”Calea Ferată din Moldova” a prestat servicii de locațiune a bunurilor sale către debitorul SRL ”Dincomex” și nu a procurat careva bunuri pentru care ar fi achitat careva resurse financiare.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. c) a Legii insolvabilităţii – majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului.

Instanța constată că, deși lichidatorul Druguș Zinaida invocă acest temei de drept, nu-l descrie deloc și nici nu invocă careva circumstanțe de fapt aferente majorării fictive a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1), lit. e) a Legii insolvabilităţii – ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

La acest temei, instanța constată o situație inversă celei descrise supra și anume, lichidatorul nu invocă expres ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, însă î-l descrie în cerere.

Astfel, Druguș Zinaida invocă că nerespectarea prevederilor Legii contabilităţii, fapt demonstrat prin nedepunerea dărilor de seamă din anul 2013, precum şi dispariţia documentelor contabile şi de constituire la SRL ”Dincomex” se demonstrează prin faptul, că debitorul nu se află la adresa juridică indicată, nu recepţionează corespondenţa şi nu prezintă rapoartele financiare prevăzute de lege.

Potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea contabilităţii nr. 113 din 27.04.2007 şi art. 18 alin. (2) lit. a) din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducătorului, administratorului - în entitatea cu răspundere limitată.

Conform art. 43 alin. (1) şi (2) din Legea contabilităţii şi art. 17 alin. (1) din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, entitatea este obligată să păstreze documentele contabile care cuprind documentele primare, registrele contabile, situaţiile financiare şi alte documente aferente organizării şi ţinerii contabilităţii. Documentele contabile vor fi sistematizate şi păstrate în termenele şi conform regulilor prevăzute de Organul de Stat pentru Supravegherea şi Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 72 alin. (4) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul este obligat să asigure ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

Potrivit art. 44 din Legea contabilităţii nr.113 din 27.04.2007 şi art. 34 din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, poartă răspundere disciplinară, civilă, contravenţională şi/sau penală, conform legislaţiei în vigoare.

Mai mult ca atât, în conformitate cu art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat sa ţină evidenţa contabilă conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte organului fiscal dările de seamă prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţa contabilă în conformitate cu cerinţele legislaţiei [...].

Prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile.

Instanța reține că neprezentarea contabilității a generat inevitabil o serie de consecinţe în vederea stingerii creanţelor creditorilor validaţi în cadrul procesului de insolvabilitate intentat faţă de debitorul SRL ”Dincomex”.

Or, în cazul nepredării documentelor contabile către administratorul provizoriu sau lichidator, atât culpa, cât şi legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu se prezumă, deoarece, neţinerea contabilităţii este o faptă negativă, ce nu poate fi probată decât prin faptul pozitiv contrar, în condiţiile în care administratorul statutar nu a predat documentele contabile ale debitorului insolvabil, în termenul fixat de legiuitor, se naşte prezumţia că nu s-a ţinut contabilitatea respectivei entități.

Această prezumţie poate fi răsturnată de pârât doar prin predarea documentelor către administratorul lichidator. Nepredând actele financiar-contabile, nu se poate stabili dacă a fost ţinută contabilitatea în conformitate cu legea sau dacă au dispărut anumite documente contabile, iar sarcina probei faptului pozitiv cu privire şi la acest aspect revine tot pârâtului.

Nepredarea actelor contabile prezumă relativ neţinerea contabilităţii în conformitate cu legea, ceea ce dă dreptul a se prezuma şi că fapta a cauzat intrarea debitorului în insolvabilitate.

Prin urmare, simpla nepredare a documentelor contabile de către administrator, poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestuia pentru pasivul societăţii, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existenţa faptei delictuale, a prejudiciului şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi starea de insolvabilitate.

În lipsa prezentării de către pârât a documentelor contabile, este imposibilă o analiză a modului în care a fost ţinută contabilitatea şi a cauzelor concrete care au determinat insolvabilitatea, iar această situaţie este chiar rezultatul conduitei culpabile a pârâtului, care, în calitate de administrator statutar, are obligaţia de a evidenţia în contabilitate toate operaţiunile efectuate.

Or, neîndeplinirea acestei obligaţii transferă în sarcina pârâtului obligaţia de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ţinere a contabilităţii şi că faptele sale nu au cauzat insolvabilitatea întreprinderii.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) a Legii insolvabilităţii nr. 149 – dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată.

La aprecierea acestui temei, determinant este stabilirea momentului de dificultate financiară care, dacă nu este redresată și se continuă activitatea debitorului, acesta se duce în mod vădit la incapacitate de plată.

La caz, indicii incapacității de plată a debitorului SRL ”Dincomex” au apărut încă odată cu emiterea primului titlu executoriu la data de 16.10.2015.

Acest titlu executoriu a fost pus la executare la data de 23.05.2016, iar la 01.09.2023 a fost restituit fără executare (f.d. 10).

În același timp, deși avea un titlu executoriu pus spre executare, în cadrul căruia s-au aplicat măsurile de asigurare, fapt despre care debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască prin prisma aplicării măsurilor asiguratorii, acesta prin organele sale de conducere a continuat activitatea, în consecință, la 01.10.2018, fiind emis alt titlu executoriu, ceea ce denotă că a continuat activitatea (continuarea relațiilor de locațiune pentru care nu achita aceste servicii).

Or, deși încă de la emiterea primului titlu executoriu SRL ”Dincomex” nu a întreprins careva acțiuni în vederea stingerii acelor obligații de plată, acesta a continuat activitatea și a generat datorii și mai mari, care, în mod inevitabil, a condus la o stare de insolvabilitatea absolută.

La fel, în calitatea sa de unic asociat, Davitaya Georgy avea și obligația de a aproba rapoartele financiare anuale ale entității, care la fel reflectă situația financiară a debitorului, iar în caz că reflectau indicii de apariție a temeiurilor de insolvabilitate, urma să întreprindă măsurile ce se impuneau în vederea evitării acestei situații fie prin înaintarea cererii introductive la acel moment, fie prin alte acțiuni (achitarea) care să evite apariția incapacității de plată a obligațiilor fiscale.

Potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr.135/14.06.2007, asociatul este obligat:

a) să verse aportul la capitalul social în mărimea, în modul şi în termenele stabilite în actul de constituire;

b) să nu divulge informaţia confidenţială a societăţii;

c) să comunice imediat societăţii despre schimbarea domiciliului sau a sediului, a numelui sau a denumirii, altă informaţie necesară exercitării drepturilor şi îndeplinirii obligaţiilor de către societate şi asociatul ei.

(2) Asociatul are şi alte obligaţii stabilite de lege şi de actul de constituire.

Potrivit art. 46 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociatul poate fi urmărit pe cale judiciară de către societate, în limita aportului nevărsat.

(2) Asociatul răspunde faţă de societate pentru prejudiciile cauzate acesteia prin întârzierea vărsării aportului, precum şi prin neexecutarea obligaţiilor stabilite prin actul de constituire şi prezenta lege.

Conform prevederilor art. 48 lin. (1) al aceleași legi, organul suprem al societăţii este adunarea generală a asociaţilor. Asociaţii pot fi convocaţi în adunări generale ordinare şi extraordinare.

Iar conform art. 49 alin. (1) lit. g), de competenţa exclusivă a adunării generale a asociaţilor ţine aprobarea bilanţului contabil anual.

(2) Dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin:

a) desemnarea şi eliberarea înainte de termen a administratorului;

b) aprobarea dării de seamă anuale şi evaluarea activităţii administratorului;

c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii;

d) aprobarea mărimii şi modului de achitare a remuneraţiei administratorului;

e) aprobarea planului de afaceri al societăţii;

f) aprobarea regulamentelor interne ale societăţii;

f^{1}) aprobarea încheierii actelor juridice şi altor operaţiuni dintre administrator sau o persoană afiliată administratorului, pe de o parte, şi societate, pe de altă parte;

g) adoptarea altor hotărâri atribuite de lege sau de actul de constituire în competenţa adunării generale a asociaţilor.

Conform art. 50 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociaţii se convoacă de către administrator în adunări generale ordinare cel puţin o dată pe an.

(2) Data şi locul desfăşurării adunării generale ordinare a asociaţilor se stabilesc de către administrator, dar aceasta poate avea loc nu mai devreme de 30 de zile şi nu mai târziu de 90 de zile de la încheierea exerciţiului financiar. Neconvocarea adunării generale ordinare a asociaţilor în termenul stabilit constituie temei pentru eliberarea înainte de termen a administratorului.

Potrivit art. 51 alin. (1) al aceleași legi, asociaţii se convoacă în adunări generale extraordinare în cazurile determinate de actul de constituire ori atunci când o cer interesele societăţii sau ale asociaţilor.

(2) Adunarea generală extraordinară se convoacă de către consiliul societăţii sau de către administrator din proprie iniţiativă, precum şi la cererea scrisă a unuia ori mai multor asociaţi, care deţin cel puţin 10% din voturi, ori a cenzorului.

(3) În cazul în care convocarea adunării generale extraordinare este cerută de către asociaţi sau de către cenzorul societăţii, administratorul este obligat, în decurs de 5 zile de la data depunerii cererii, să decidă convocarea adunării sau respingerea cererii. Cererea de convocare a adunării generale extraordinare poate fi respinsă dacă:

a) a fost depusă de o persoană fără drept de solicitare a convocării adunării generale; sau

b) nici o chestiune inclusă în ordinea de zi, propusă de solicitanţii convocării, nu ţine de competenţa adunării generale a asociaţilor.

(4) Adunarea generală extraordinară a asociaţilor se ţine în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii.

(5) dacă administratorul nu convoacă adunarea generală extraordinară a asociaţilor în termenul stabilit la alin. (4) sau respinge neîntemeiat cererea de convocare, adunarea poate fi convocată de către solicitanţii acesteia.

Iar art. 56 alin. (3) din legea pre citată, stipulează că adunarea generală a asociaţilor este deliberativă dacă numărul de voturi reprezentat este suficient pentru adoptarea a cel puţin unei chestiuni incluse în ordinea de zi.

La fel, potrivit prevederilor art. 62 alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, asociatul unic are drepturile şi obligaţiile ce revin, conform prezentei legi, adunării generale a asociaţilor.

Astfel, analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale evocate supra și care reflectă drepturile și obligațiile asociatului, instanța conchide că Davitaya Georgy, în calitatea sa de unic asociat, avea obligația să supravegheze și să intervină în activitatea întreprinderii fondate.

Referitor la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) a Legii insolvabilităţii – nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 ale Legii insolvabilității.

Instanţa de insolvabilitate remarcă faptul că, prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, se înțelege nedepunerea cererii introductive în situația în care există temeiul general sau special de intentare a unui proces de insolvabilitate.

Potrivit art. 10 a Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art.10. (2) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

(3) Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2).

(4) Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin.(3). Aceste persoane sânt trase la răspundere contravenţională în conformitate cu legea.

Prevederile legale supra citate, indică la obligația administratorului de a depune cerere introductivă în termen de 30 de zile de la apariția indicilor de insolvabilitate. Respectiv, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității, urmează a fi stabilită cu certitudine data survenirii incapacității de plată.

La caz, se demonstrează că momentul incapacității de plată și termenul limită de depunere a cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate este cel târziu data de **23.06.2016**.

Or, din actele prezentate la materialele cauzei, rezultă că indicii incapacității de plată a debitorului SRL ”Dincomex” au apărut încă odată cu emiterea primului titlu executoriu la data de 16.10.2015. Acest titlu executoriu a fost pus la executare la data de **23.05.2016**.

Subsecvent, Shcherbakov Gennady urma să depună începând cu data de 24.06.2016 cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege. Termenul limită de înaintare a cererii introductive fiind 23.06.2016.

Astfel, este evident că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-și onora obligațiile pecuniare față de creditori în perioada gestionării acesteia de către membrii organelor de conducere, în persoana administratorului Shcherbakov Gennady, și totodată, obligat prin lege în asemenea circumstanțe, să depună în termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de acesta.

Procesul de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Dincomex” a fost intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13.03.2024 la cererea introductivă depusă de creditorul ÎS ”Calea Ferată din Moldova” (f.d. 6).

Astfel, la data depunerii de către ÎS ”Calea Ferată din Moldova” a cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL ”Dincomex”, acesta se caracteriza ca o întreprindere în incapacitate de plată, având un risc financiar foarte ridicat și care era în imposibilitate pe viitor să achite plățile curente și stingerea obligațiunilor față de creditori.

Aceste acțiuni ale administratorului Shcherbakov Gennady și unicului asociat Davitaya Georgy nu pot fi calificate în alt mod decât ca gestionare intenționat incompetentă a afacerii, care a prejudiciat în mod considerabil atât întreprinderea, cât și interesele creditorilor societății și împreună cu altele a dus la insolvabilitatea absolută a debitorului.

Nedepunerea cererii introductive în termenul stabilit de lege, a generat noi datorii, inclusiv, majorări de întârziere, fapt ce încă o dată denotă o gestionare defectuoasă a afacerii, cauzând prejudiciu creditorilor, or, cadrul legal prevede expres termenul de 30 de zile pentru înaintarea cererii introductive în instanța de insolvabilitate, din momentul apariției indicilor de insolvabilitate.

Deci, probele cauzei atestă că organul de conducere ale debitorului a încălcat termenul de depunere a cererii introductive, inacțiune care a dus la majorarea pasivului debitorului insolvabil și în consecință, constituie temei de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

În contextul celor invocate, se concluzionează că datorită încălcării de către Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy a obligațiilor care le reveneau de a monitoriza starea economico-financiară a întreprinderii și de a întreprinde măsuri în vederea activității eficiente, s-a ajuns la situația de insolvabilitate a debitorului, situație când masa debitoare este insuficientă pentru a acoperi creanțele creditorilor.

La caz, este important de a menționa că se constată răspunderea subsidiară nu pentru că pasivul nu poate fi acoperit, ci pentru că prin acțiunile culpabile și intenționate, Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy au cauzat starea de insolvabilitate prin săvârșirea unor fapte expres și limitativ enumerate la art. 248 alin. (1) și a căror consecințe s-au materializat prin crearea, menținerea și aprofundarea stării de insolvabilitate. Astfel, se constată că, la caz sunt întrunite cumulativ condițiile pentru atragerea la răspunderea juridico-civilă.

Acțiunea culpabilă - nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14 rezultă din materialele cauzei.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea culpabilă și prejudiciul cauzat, se demonstrează prin faptul că înregistrând pierderi din 2015, Shcherbakov Gennady nu a înaintat cerere introductivă, dar a decis de a continua activitatea.

În principal, obligația depunerii cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate revine anume administratorului persoanei juridice, acesta fiind responsabil în primul rând pentru nedepunerea cererii.

În contextul celor expuse mai sus, se constată că membrii organelor de conducere ale SRL ”Dincomex” în persoana lui Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy, prin acţiunile/inacţiunile lor, materializate în mare parte prin nerespectarea prevederilor legale

în detrimentul creditorilor, realizând o gestiune defectuoasă a societăţii, au sporit şi contribuit la survenirea prejudiciilor cauzate ultimei.

Instanţa de insolvabilitate ţine să menţioneze că caracterul special al răspunderii juridice reglementate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, rezidă în obligarea persoanelor cărora le este imputabilă apariţia şi cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului la suportarea datoriilor ultimului. Norma legală citată specifică în mod exhaustiv categoria faptelor considerate ilicite şi prejudiciul cauzat – provocarea sau contribuirea la insolvabilitatea debitorului (incapacitatea de plată sau supra îndatorarea) precum şi legătura de cauzalitate între fapta săvârşită cu vinovăţie şi prejudiciul cauzat.

La caz, instanța de insolvabilitate relevă că, lichidatorul Druguș Zinaida a prezentat suficiente probe care să confirme că administratorul Shcherbakov Gennady și asociatul unic Davitaya Georgy prin acțiunile/inacțiunile lor, au cauzat insolvabilitatea SRL ”Dincomex”.

Careva probe ce ar demonstra contrariul celor invocate, de către pârâții Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy nu au fost prezentate, deși aceaștea au fost legal citați, însă nu s-au prezentat în ședință și nici nu au expediat referință sau alte înscrisuri care să combată afirmațiile lichidatorului.

În același timp, este de menționat că, potrivit prevederilor art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor de conducere.

În acest sens, instanța consideră întemeiată și echitabilă încasarea de la membrii organelor de conducere a debitorului doar a sumei creanțelor de la rangul III și V, adică a creanțelor care constituie 13 928 324,83 lei.

Din considerentele menționate supra și având în vedere faptul că, cererea de tragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Dincomex” este parțial întemeiată, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a o admite în această parte.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. f) și art. 248 al Legii insolvabilității, conducându-se de prevederile art. 238-241 CPC, instanța de insolvabilitate

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Se trage la răspundere subsidiară administratorul SRL ”Dincomex” - Shcherbakov Gennady și asociatul unic al SRL ”Dincomex” cu cota 100% - Davitaya Georgy.

Se încasează în mod solidar din contul lui Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy în beneficiul SRL ”Dincomex” în procedura falimentului simplificat suma de 13 928 324,83 (treisprezece milioane nouă sute douăzeci și opt mii trei sute douăzeci și patru,83) lei.

În rest, cererea lichidatorului Druguș Zinaida privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează în mod solidar de la Shcherbakov Gennady și Davitaya Georgy în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 185 191,62 (una sută optzeci și cinci mii una sută nouăzeci și unu,62) lei.

Hotărârea este executorie din momentul pronunţării, însă poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
judecătorul /semnătura/ Guțan Vitalie

Copia corespunde originalului
Judecătorul Guțan Vitalie